

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 149/2022
09.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Зорана Вујичића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К.бр.288/19 од 13.08.2021. године и Вишег суда у Неготину Кж1 48/21 од 23.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 09. марта 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Вујичића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К.бр.288/19 од 13.08.2021. године и Вишег суда у Неготину Кж1 48/21 од 23.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К.бр.288/19 од 13.08.2021. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио два кривична дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 1. Кривичног законика, па му је суд за прво дело утврдио новчану казну у износу од 120.000,00 динара а за друго дело у износу 100.000,00 динара, након чега је осуђен на јединствену новчану казну у одређеном износу од 220.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца. Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и износ од 4.000,00 динара на име трошкова кривичног поступка и обавезан да оштећенима плати трошкове кривичног поступка, о чему ће бити донето посебно решење. У односу на кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 1. КЗ према окривљеном је одбијена оптужба.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 48/21 од 23.11.2021.године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Вујичића, а пресуда Основног суда у Неготину К.бр.288/19 од 13.08.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Вујичић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде Основног суда у Неготину К.бр.288/19 од 13.08.2021. године у делу изреке под 1 (осуђујући део) и Вишег суда у Неготину Кж1 48/21 од 23.11.2021. године тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за дела за која је оглашен кривим и одредити да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава првостепеног суда.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног истиче да чињенични опис радњи окривљеног које му се стављају на терет не представља кривично дело по закону, односно да за постојање кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 1. КЗ, у изреци пресуде, поред описане неке друге полне радње као радње извршења кривичног дела, мора кумулативно да буде наведен као битан елемент кривичног дела, опис да су се оштећене према окривљеном налазиле у односу какве подређености или зависности. По наводима браниоца, у чињеничном опису код оба дела, у изреци пресуде није наведен битан елемент дела, а то је да су се оштећене према њему налазиле у односу какве подређености или зависности, при чему ни другостепени суд није отклонио наведену повреду закона на коју је морао да пази по службеној дужности.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде под тачком 1. произилази да је окривљени АА злоупотребом свог положаја извршио неку другу полну радњу на тај начин што је у временском периоду од септембра 2018. године до марта 2019. године у маркетима „ББ“ број ... где је био запослен као ..., радницу оштећену ВВ додиривао по рукама, штисао за груди, покушавао да је ухвати за груди, а онда јој рекао „Дозволи ми бар да видим“, па јој повукао мајицу, говорио како има чврсте груди, да добро изгледа иако је родила троје деце, говорио јој „Ти ме палиш, изгледаш изузетно“, а онда јој је једном приликом док је паковала робу рекао: „Много ми пријаш а и њему прија, дођи горе, чекам те, дођи да га додирнеш да видиш колико ме палиш“, и дана 14.03.2019. године након доручка када је оштећена ВВ ишла у тоалет да опере руке, ушао је са њом, зграбио је око струка, свуда је додиривао, узимао њену руку и повлачио према свом међуножју, да га додирне, додиривао је свуда по телу међуножју, грудима, љубио је по врату, а ради задовољења свог сексуалног нагона.

Везано за друго дело, извршено према оштећеној ГГ, из чињеничног описа произилази да је злоупотребом свог положаја извршио неку другу полну радњу, на тај начин што је током октобра месеца 2018. године у маркету „ББ“ број ..., где је био запослен као ..., радницу оштећену ГГ грлио око струка, дан за даном недељу дана и једном је ухватио за дупе, ради задовољења свог сексуалног нагона.

Према ставу Врховног касационог суда, иако у изреци пресуде формално није наведено да су се оштећене према окривљеном налазиле у стању подређености или зависности, суштински из чињеничног описа дела јасно произилази да су се оштећене према окривљеном налазиле у стању подређености. Ово из разлога што је у самој изреци пресуде наведено да је окривљени у маркетима „ББ“ број ... био запослен као ..., а да су оштећене ВВ и ГГ биле раднице у том маркету, што значи да им је окривљени био надређени, да су од истог добијале радне налоге и упуства и да су њему одговарале за свој рад, због чега по оцени овог суда изрека пресуде садржи сва битна обележја кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 1. КЗ.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Вујичића, у делу у којем се указује на повреду кривичног закона из члан 439. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић